

Selle aasta viimastel koolinädalatel meenutab meie kollane koolimajake veidi ühte suurt sipelgapesa – tihedalt toimekaid noori täis. Kes tegeleb ballikorralduse, kes koogimüügi, kes viimsete õpipingutustega. Selle kõige käigus saadab meid mõnus jõuluootuse meeleolu. Viimaste kuude jooksul oleme üheskoos tundnud tohutut rõõmu ning ka suurt kurbust. Selle kõige juures tekib küsimus – kuidas küll mahub ühte koolimajja nii palju andekaid, soojasid ja siiraid inimesi? Playboxi ja Vabalava külastanud sõprade „Teil on nii vinged õpetajad!“ peale oskasin ainult kaasa noogutada. Kogu koolipere tõestab end nii üliedukatel sündmustel kui ka igapäevases koolielus. Tänu teile on koolist võimalik rõõmu tunda. Teie teete selle koha nii koduseks.

Te olete kohutavalt armsad.

Nautige pühadeaega ning jumalikku puhkust! Kõige toredamaid jõule teile :)

-Kristiine Eliise, 11.d

Kollane koolimajake on tõepoolest sipelgapesa ja seda erutavat kihinat kohtab meie õpilaste hulgas ka väljaspool kooli: on see siis mõni vähe kiirem Kesköödisko, kolmapäevane trehvmine Solarise keskuse hiinakas või sihipärane kokkusaamine mõne grupitöö jaoks – ükskõik, kuhu vaatad, hoiab 32kk endiselt kokku ja hoolib. Kõige paremini on see muidugi märgatav jõuluajal: tihti näeb pilte pakitud kingitustest oma koolikaaslastele ja ka õpetajatele, kes meile on erakordselt mõnusad sattunud. Üheskoos naudime oma lõbusaid argipäevi ja elame üle raskemaid hetki.

Objektiivi nimel tahaksin väga tänada õpilasesinduse ja aktiivi tegusaid liikmeid, kes kõik meie kajastatavad sündmused, tähtpäevad ja loomulikult koolilehe enda järele, nagu igal perioodil, võimalikuks tegid.

Soovin kõigile palju jõudu ja jaksu perioodi lõpuks ja veel rohkem jõudu, et uuel perioodil samas vaimus jätkata. Olgem head, saagem inspireeritud saada veel paremateks ning rahulikke pühadeaega :)

.hv Xla

Enne jõule on ikka hea midagi maitsvat põske pista, eriti näiteks vaibal kamina ees kakaotassi ja hea sõbra, pereliikme või armsamaga. Siinkohal tõttab appi truu ajalooõps Allar Tui, kes oma õelt päritud retsepti lahkelt kooliperega nõus jagama on. Retsept on täielikult vegan, kuid siiski super – sobib kõigile! Kindlasti tutvustada kõigile vanaemadele, et jõulud eriti maitsvad tuleks.

koostisosad:

- + 2,5 – 3 keskmise suurusega küpset banaani
- + 1 purk maapähklivõid
- + 2 supilusikatait kakaod
- + tunde järgi ingverisiirupit/mett/muud siirupit
- + veerand tassi kaerajahu
- + 2 supilusikat viskit
- + sool
- + soovi korral teelusikatais kookosõli

lisaks: pähklid, veganšokolaad, marjad või muu, mida taignasse lisada

Blenderdada banaanid maapähklivõiga, lisada kakao, magustaja, sool, kaerajahu, kookosõli ja viski; blenderda veel. Tainas on nüüdseks väga kleepuv. Lisa pähklid, marjad, tükeldatud šokolaad ja sega korralikult. Vala 24 cm läbimõõduga õlitatud koogivormi ning pane peale veel šokolaaditükke, marju ja/või pähkleid. Küpseta 180 kraadi juures 15 minutit.

Lase koogil jahtuda vähemalt pool tundi, ENJOY!

P.S. Kook on veel parem järgmisel päeval.

Sisukord

01	tiitelleht
02	juhtkiri; Allar Tui vegankook
03	sisukord
04	vabalava
05	halloweeni labürint
06	playbox
09	filmipäev
10	soovitusi armsateks jõulukinkideks
12	vilistlasrubriik: jälle üks Joonas
14	tutvume kahe noore fotograafiga
16	Anna Leena usust ja lapsesuust
18	Looming
20	filosoofiline essee Heleriin Veeberilt
21	veidi muusikat meeleollu elamiseks
22	looming

Vabalava

3. detsembril toimus meie koolis juba tavaks saanud üritus Vabalava. Vabalaval said osaleda kõik meie kooli 5.-12. klassi õpilased, õpetajad ja ka vilistlased. Esitusi oli 11 ja kõik esinejad olid väga tublid. Kes laulis, kes luges luuletust, mängis pilli või räppis.

Silma jäi kindlasti näiteks meie armas õpetaja Liina Kitt, kes tegi koos imelise Hanna Selgisega väga südamliku esituse. Teine meelde jääv esitus oli Antonio Sebastian Kassi ja Mart Kaasiku poolt, kes räppisid kaks lugu. Üks oli nende enda varem kirjutatud lugu ja teise loo improviseerisid nad kohapeal.

Vabalava erinevus võrreldes teiste üritustega on see, et seal ei ole võitjaid ega kaotajaid. Kõik võivad tulla ja teha mida iganes tahavad, ilma igasuguse

võistluspingeta. Üllatusena loositi aga osalejate vahel välja kaks piletit etendusele „Veider orkester“, mille võitsid Karl-Jakob Bartels ja Anna-Maria Jams.

Ürituse atmosfäär oli väga mõnus. Saali oli pandud jõulutuled ja lava ees maas olid matid ja fliistekid, kus kõik said ennast mõnusalt tunda. Avatud oli ka kohvik, kust sai osta meie enda õpilaste tehtud magusat ja muud head õhtu nautimiseks. Siinkohal suured paid Vabalava korraldajale Katriin Rebeca Selirannale! Õhtu muutsid loomulikult mõnusamaks ka toredad õhtujuhid Antero Noor ja Samuel Pilpak 10.D klassist.

Katriin Loss 10.b

Halloweeni labürint

30. oktoobril, rahvusvaheliselt tuntud pühal Halloweenil leidis aset meie koolis traditsiooniline halloweeni labürint. Nullkorrusele akrobaatikasaali mõeldi välja keerukas skeem, kuidas improviseeritud seinte vahel orienteeruda tuli; igal pool püüdis keegi sind hauda kaasa tirida ning Anumai (12.d) ja Mardi (11.d)

näitemäng väikese tüdruku õnnetust lõpust, mis koos Riini (12.d) jutustustega õnnetu lõpuga armastusest ja õudustest, mis ees ootavad, pakkusid vapustava elamuse nii algklassi-, põhikooli- kui ka gümnaasiumiõpilastele – ja ka mõnele julgemale õpetajale! Jääme kindlasti ootama järgmise aasta halloweeni eri.

5.-12. klasside playbox

19. novembril toimus koolis imiteerimiskonkurss PLAYBOX. Eesmärgiks oli nagu alati edendada noorte loomingulisust, esinemisjulgust ja anda võimalus igale klassile midagi koos teha.

Sel aastal osales playboxi võistlusel rekordarv klasse – 20! Jagati rohkelt auhindu ning peale klaasist karikate sai erinevaid maiustusi, kinkekaarte, teatripileteid ja muud huvitavat. Ka žürii oli muljetavaldav: sinna kuulusid „Eesti otsib superstaari“ saatest tuntud laulja Jana Liisa Johannson, „Eesti laulu“ võistlusel edukalt võistelnud tuntud laulja Daniel Viinalass (Levi), koreograaf ja tantsutreener Agnes Ihoma, filmirežissöör, kunstnik ja muusik Hardi Volmer, vinge liikumislavastajakoreograaf Villiko Kruise, Von Krahli teatri näitleja Loore Martma ning tuntud laulja Mikk Mäe. Pärast üritust andsid žüriiliikmed kommentaare ning kuuldus, et et neist keegi polnud varem sellisel üritusel käinud – peale Jana Liisa, kes käib ise hetkel koolis ning teadis rääkida, et Lütseumis on kombeks tantsida n-ö 'retsipeotantsu' – paralleelid jälgendavad üksteise võidu sama muusikavideot.

Palju õnne tänavustele parimatele:

Gümnaasiumi I koht ja publiku lemmik – 12.D

Põhikooli I koht – 6.A/6.B

Gümnaasiumi II koht – 11.D

Põhikooli II koht – 7.A

Gümnaasiumi III koht – 12.B

Põhikooli III koht – 9.B

Klassi eripreemia – 11.C

Klassi eripreemia – 11.B

Klassi eripreemia – 10.D

Üksik eripreemia – Siim Martti Kubensky 6.B

Üksik eripreemia – Mathias Kangur 8.B

Üksik eripreemia – Brent Pere 12.B

Mida on aga edukamate klasside esindajatel ürituse kohta öelda?

Rika-Johanna Uusen, 12.b : "Lauluvalik osutus üsna keeruliseks ülesandeks ning nii see aina venis, kuni lõpuks, kui aeg kiirustas tagant, valisime piltlikult öeldes silmad kinni loo ära. Proovidega alustasime samuti üsna viimasel minutil, aga see-eest suutsime ennast lõpuspurdiiks kenasti kokku võtta. Tänu vaba aja ohverdamisele (ja suures osas õpetajate vastutulelikkusele), suutsime lõpuks lavale tuua kahtlemata ühe väga tuusa kava. "

Liis Oksa, 11.d : "Idee tuli täiesti lambist - Kaarel pani mõtte lauale, et teeme Juicy Wiggle't. Klass oli eufooriast hullumas. Alustasime proovidega septembris ja saime uskumatult hästi hakkama - ja lõppkokkuvõttes olime oma teise kohta üle väga uhked!"

Kindlasti jääme järgmisel aastal sama kõva ja veel kõvemalt üritust ootama ja loodame, et esinevad kõik-kõik klassid! Järgmise sügiseni!

Filmipäev

Oktoobrikuu lõpus leidis aset filmipäev. Vahetundide ajal sai vaadata lühifilme ja toimus filmiviktoriin, kuid filmipäeva suurhetkeks oli muidugi õhtune Filmigala. Punasel vaibal popcorni hõngulisse aulasse sisenedes teadsin, et tuleb üks mõnus õhtu. Filme olid hindamas režissöör Jaanus Nõgisto, näitlejad Laine Mägi ja Katre Kaseleht ning BFM-i vilistlased Kaisa Sammelselg ja Jürgen Volmer.

Väikse hilinemisega võiski meie oma kinoseanss alata. Taaskord veendusime, et siia toredasse kollasesse majja on õppima eksinud tohutult palju andekaid inimesi. Loovad ning samas ka suurepärase tehniliste oskustega filmitegijad. Muidugi ei jäänud õpetajad võlgu ja oma äärmiselt dramaatilise filmiga suudeti kogu saal naerma (loe: karjuma) panna.

Kohad jagunesid järgmiselt:

Gümnaasiumi parim film ja publiku lemmik – “Kui tuleb päev” 11.C: Meel Paliale, Raul Hannus, Ülo Pajutee, Mark Nicholas Kirch ja Urmet Piiling.

Põhikooli parim film – „Kahekümnekuues juur üheksandast B-st“ 9.B: Isabel Agnes Lukk.

Üldarvestuses II koht – “Kägu hüppas üle kitse” 10.B: Iiris Purge

Üldarvestuses III koht – “Triangulum” 11.C: Arvid Tampuu

Näitlejatöö preemia – Daaniel Kaasma „Hõimude pealtnägija“

Eripreemia – “Pommipoiss” 11.C: Urmet Piiling

Võin julgelt väita, et meie kooli noortel filmimeistritel on sellel alal tulevikku. Seega *keep up the good work!*

Kätriin Loss 10.b

Käsitööjõulud, mis teevad südame soojaks

Paari päeva pärast ongi juba käes jõulud ning olen veendunud, et päris suur hulk meie õpilasi ja ka õpetajaid on nagu igal aastal kinkide koha pealt täiesti nõutud. Kindlasti on ka neid, kes on sel aastal loobunud kinkide tegemisest, sest rahakotis puhuvad kõrbetuuled. Mõne noores hinges on vimm nn kommertspühade vastu, kuid sellegipoolest tasub läbi lugeda järgnevad kingiideed:

Taimetee sobib kingiks kõigile. Selle kingi valmistamiseks ei pea olema Kunksmoor ja omama sahvritäit ürte. Isegi Rimi ökoletis müüakse väga hea hinnaga erinevaid taimeteid, millest on võimalik oma soovi järgi megamix valmistada. Meisterda armsad marlist kotikesed, pane oma teesegu sinna sisse ja asetage need omakorda mõnda karpi. Ära unusta oma teesegule nimi anda ja võid jätta jookjale ka väikese kirja, mida lugeda.

Retseptikaardikesed armsas väikeses karbis, kus mõned kaardid on juba häid retsepte täis ning teised on alles retseptide kirjanemiseks. Karbi võid valmistada ise puidust, kuid asja ajab ära ka lihtsam plekist versioon, mille enda või mõne tuttava kodust leiad. Jah, kindlasti on raamatutes ja internetis juba palju ägedaid retsepte, kuid midagi eriti imelist on just nende käest-kätte käivate retseptipoiste juures. Lisaks ei pea kingisaaja enam muretsema, et ta nutiseade muutub pidevalt retsepti jälgides rasvaseks.

Märkmiku pidamine on mõnele inimesele nii omane ja ei saaks ilma selleta hakkamagi, teised on harjunud ilma olema ja ei suuda väga ette kujutada, et kirjutaks oma päevategemised üles. Samas on tühi märkmik uute alguste sümboliks ja pärast jõule ongi algamas uus aasta. Leian, et igalühel võiks olla vähemalt üks koht, kuhu oma mõtteid või tähendusrikkaid luuletusi/lauseid kirja panna ja nagu ka inimesi, on olemas väga erinevaid märkmikke. Võid mõnele leheküljele kingisaaja jaoks juba paar ülesannet või sõnumit lugejat ootama jätta. Meeldiv on ka see, et kui raha napib, on alati võimalus ise üks märkmik kokku klopsida.

Sokkidest on maalitud sedasorti pilt, et justkui oleks tegu ajaloo kõige lamedama jõulukingiga, kuid sokke on igasuguseid ja õigele inimesele kinkides võid panna inimese silmad tõeliselt särama. Eriti oodatud on kindlasti need vanad head paksud ja soojad sokid, millel on armas hirveke, rebasepoiss või mõni lustakas muster. Sisimas siiski armastatakse sokke, sest nad hoiavad meie varbad soojas, seega ära lase oma lähedastel külmetuda ja kingi sokid. Koo ise üks kena paar või osta kasvõi poest. Mida teha ei tohiks, on oma vanad sokid ära kinkida, see võib küll tihti näida ainsa lahendusena, kuid on inetu.

Anna-Leena Neering, 11.D

Vilistlane merel

Kui Joonas Piirits 2014. aastal Tallinna 32. Keskkooli lõpetas, ei olnud tal selget suunda, kuhu edasi õppima minna. Saatuse sõrme tahtel kandideeris ta Mereakadeemiasse külmutusseadmete erialale. „Enne lõpliku otsuse tegemist pidasin sõpradega pikka nõu. Lõpuks ütles mulle üks kliimaseadmetega tegelev tuttav: „Ole hea mees ja mine õpi see asi selgeks. Seda on Eestis väga vaja ja kui sa lõpetad, ma annan ise sulle tööd,“ räägib 2. kursuse tudeng, kellel puudus enne Mereakadeemiasse õppima astumist suurem kogemus merega. „Ma ei osanud midagi oodata, kuid praegu olen valitud erialaga väga rahul,“ arutleb Joonas lõbusalt.

Hetkel on Joonasel suur huvi aru saada erinevate külmseadmete töötamise põhimõtetest. „Näiteks, kui lähen koju ja vaatan sellist tavalist asja nagu külmkapp, arutlen – miks see küll nii töötab?“ toob Joonas näite elust enesest. Külmutusseadmete eriala eelisena toob Joonas välja, et lõpetanutel on suurem võimalus jääda tööle maale. „2. kursusel läbime me praktika just kaldaettevõttes. Õppejõud annavad meile selleks soovitusliku nimekirja,“ kirjeldab Joonas praktikakorraldust. „See oli ka üks põhjustest, miks ma külmutusmehaanika valisin, sest erialaselt saan töötada nii merel kui ka maal,“ lisab Joonas. Maal leiavad külmutusseadmete eriala lõpetanud tööd näiteks projektijuhina, kelle eesmärgiks on hooldada erinevaid külmhooneid ja kliimaseadmeid. Merel on võimalus töötada näiteks gaasitankeritel või reisilaevadel, kus on konditsioneer ja sisekliimaseadmed. Uue trendina on kasutusele võetud külmutuseadmed konteinerlaevadel, mis veavad kiiresti riknevat kaupa.

Lisaks toob õppur välja, et kui jõuseadmete mehaanikutel on meresõidupraktika läbimine peale 3. kursust kohustuslik, siis külmutusseadmete mehaanikutel on see valikuline. Joonase sõnul paljud külmutusmehaanikud kahjuks merele ei lähe, sest arvavad, et see ei ole vajalik. „Vilistlased ja õppejõud aga ütlevad, et tasub merele minna, sest siis on aastane praktika olemas, mis näitab sinu kogemust tulevastele tööandjatele,“ selgitab ta. „Mina tahan kindlasti praktika ära teha, sest selle põhjal saan teha otsuse, kas tahan töötada merel või maal,“ on Joonas kindel.

Kuigi paar aastat tagasi puudus Joonasel kokkupuude merega, siis nüüdseks on ta enda jaoks leidnud ka täiesti uue hobi – purjetamise – mille teooria osa on ta nüüdseks läbinud ka vabaaainena. „Kui Mereakadeemia annab hea võimalus õppida purjetama, siis tuleb seda ära kasutada,“ räägib suvel avamerejahi Tormilind pardal seilanud noormees. „Näiteks käisin Kihnus koostiste Mereakadeemia õppurite, töötajate ja vilistlastega,“ jutustab

Joonas oma suvistest seiklustest, mille käigus ta sai rohkem purjetama õppida ja Eestit näha. Aktiivsel tudengil on plaanis läbida ka väikelaevajuhtide kursuse, mis annab õiguse juhtida jahti. Siis saab järgmisel suvel juba kaptenipaberiga uuel Mereakadeemia avamerejahil seilata.

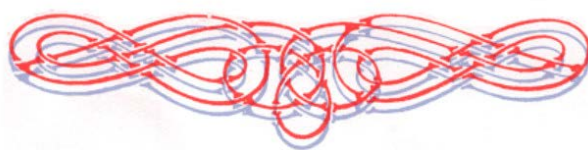

Joonase vastus küsimusele, miks tasub Mereakadeemiasse õppima tulla, on lihtne: „Sest Mereakadeemia on äge!“ Tema sõnul on Mereakadeemias kokkuhoidev koolipere ja toimub palju erinevaid üritusi. Joonas on liitunud ka Mereakadeemia Üliõpilasnõukoguga, mis annab tudengitele võimaluse aktiivselt koolielus kaasa lüüa. Näiteks on koolile pühendunud õppur juba Mereakadeemiat meremessidel esindamas käinud ja sel sügissemestril aitas ta korraldada Mereakadeemia 96. sünnipäeva raames peetavat Tudengipidu. Teise põhjusena toob ta välja Mereakadeemiast saadava väga hea hariduse tunnustatud õppejõudude poolt. Kolmandaks ei ole merel kunagi töötajatest puudust ja palgad on väga head. Oma sõbrale, kes on sellest õppeaastast Mereakadeemia esmakursuslane, ütles Joonas enesekindlalt:

„Mereakadeemia on ainuõige valik.“

Loo autor Doris-Marii Kondrat on TTÜ Eesti Mereakadeemia kommunikatsioonipraktikant, kelle loo avaldame lehes ühise soovina inspireerida gümnasiste, kes peavad varsti langetama edasiõppimise valikuid. Lugu on avaldatud muutmata kujul.

TTÜ Eesti Mereakadeemia (TTÜ EMERA) on ainus merendusosalast rakenduskõrgharidus- ja magistriõpet võimaldav õppeasutus Eestis.

Merendussektor on väga lai – meritsi veetakse üle 90% maailmas transporditavast kaubast ja sektori edukaks toimimiseks nii merel kui maal on vaja kompetentsi, mida pakutakse TTÜ EMERAs õpetatavate erialade raames. Seetõttu on meie lõpetajad ülemaailmselt hinnatud juhid ja spetsialistid, kes vastutavad erinevate merendusvaldkonna protsesside eest, alustades sadamate majandamisest ja keskkonnasõbraliku kalaettevõtluse arendamisest, kuni laevade juhtimise ning nende töökindluse ja ohutu liiklemise tagamiseni rahvusvahelistes vetes.

Tekst on pärit TTÜ Eesti Mereakadeemia kodulehelt <http://www.ttu.ee/asutused/mereakadeemia/>

Pildunurk

Ideaalne kingitus jõuludeks ning ka muudeks puhkudeks on hea fotoseeria. Pildistamine põnevates kohtades ja imeilus lõpptulemus - igati hea ja meeldejääv kogemus. Kas teie teadsite, kui häid fotograafe leidub meie oma koolis? Kes veel ei teadnud, siis nüüd on viimane aeg neist paari ning nende töid teile tutvustada.

Britt Lauren Märk, 12.c:

„ Olen Britt

Pildistan siis, kui aega on.

Pildistan ka siis, kui aega ei ole.

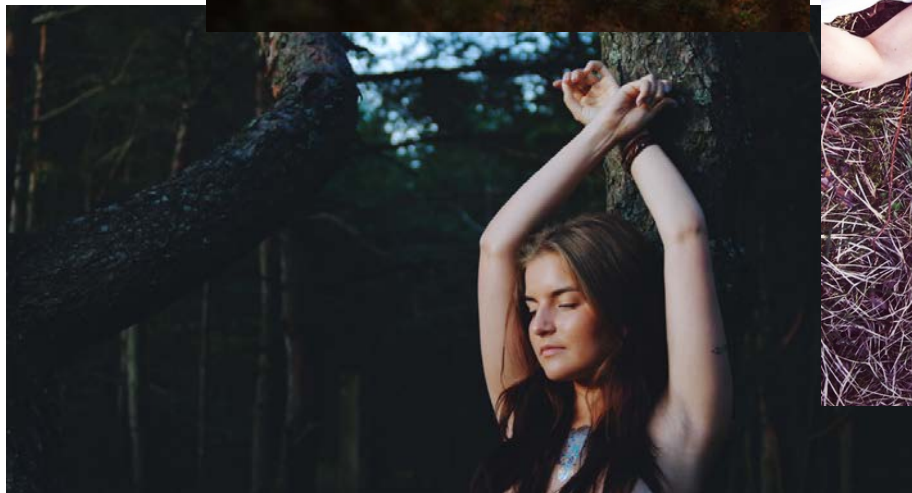
Tavaliselt jätan pildile inimesed, kõik muu kõrvaldan.

Vahel harva ka vastupidi.

Armastan õhtust kella kuuest päikest.

Pildistanud olen 4-5 aastat, kavatsen sama kaua jätkata.

Mulle meeldib jäätis, süön seda praktiliselt iga päev mistahes ilmaga.”

Hanna Veermäe, 11.d:

„Minu suureks kireks, peale paljude muude asjade, on fotograafia. See, et kaamera mulle kätte juhtus, oli tegelikult puhas juhus. Aasta tagasi unustas üks mu sõbranna oma kaamera minu poole ning kuna sel hetkel oli teine sõbranna minu pool, siis otsustasime pildistama minna. Enne seda olin pilte teinud oma telefoniga ning isegi teinud blogi pealkirjaga "iphonephotography". Peale seda päeva mu elu muutus, kui nii võib öelda. Kaameraga on hoopis teine asi pildistada, kui telefoniga. Alguses klõpsisin niisama sõbrannade kaameratega, aga suvel, kui sain oma kaamera, otsustasin minna selle tehnilist poolt õppima. Nüüd ei kujuta ma enam ette oma elu ilma kaamera ja fotograafiata.

Miks?

Fotograafia juures on nii palju asju, mida ma armastan. Palju rohkem, kui ainult piltide tegemine ja nende töötlemine. Arvan, et fotograafia on hetkede ja emotsioonide püüdmine. See on imeline!”

Hannalt veel üks armas quote: “Photography is a way of feeling, of touching, of loving. What you have caught on film is captured forever... It remembers little things, long after you have forgotten everything.” — Aaron Siskind

"Mina usun südaga!"

Tihti peale öeldakse, et religioon on neile, kes vajavad teiste juhendamist ja vaimsus neile, kes järgivad oma sisetunnet ja intuitsiooni. Samas ei ole see piir viimase kahe vahel alati nii kergesti tõmmatav. Näiteks tähistab sõna "vaimulik" vaimsele elule pühendunud isikut just religioosses traditsioonis. Vaimuliku eelkäijateks on peetud nõidu ja šamaane. Eks siingi lähevad juba need kaks: religioon ja vaimsus, omavahel segamini. Kas üldse on vaja panna erinevad usud karpidesse ja nimetada suurt enamikku eestlastest ateistideks pelgalt seetõttu, et meid ühtegi üldtuntud karpi panna ei saa?

Rääkides eestlaste usust, tasub kindlasti ära märkida nii taarausu kui maausu erinevused. Olla maausuline tähendab märgata ja väärtustada pärimust, loomata uusi tavasid või laenamata neid teistelt rahvastelt. Maarahva meelest on kõigelt vaimne mõõde, mis võib avalduda hinge, haldja või jumalana. Jumal on maa, jumal on tuli, jumal on vesi, jumal on äike.. Taarausu õpetuse aluseks on tõekspidamine, et kogu elav ilm on arenemise ja edenemise tulemus, et arenemine sünnib praegu ja kestab tulevikus, olles veendunud, et homme päev on parem tänasest kui ise selleks kaasa aidata. Taara on kõige kõrgem jumal, kuid seda samuti natuke teises võtmes kui harilikult. Taara pole iseenesest isegi määratav ega kujutatav, see on hingega tajutav elusaladuse sügavaim aine. Ma arvan, et eestlasest ei ole ikka veel see tükike taara- ega maausku kadunud ja see on mõjutanud meie minevikku ja olevikku rohkem kui me arvata oskaks. Ütlemine, et eestlane on umbusklik ja ei usalda mitte kedagi peale iseenda ning pole ka seetõttu võtnud ühtegi religiooni omaks, on minu silmis väär. Pigem on olnud enda usaldamine tark ja kaalutletud otsus, jõudmaks oma jumalani läbi iseenda või hoopis looduse. Eestlasele on enda usuliselt määratlemine vastumeelne, kuna sõna usk seostub eesti keeles millegi võõra ja veidruga, mis ei tähenda kohe kindlasti, et me ei usu.

Pean iseennast pigem vaimseks inimeseks, kui nii öelda saab, sest üks igaühes avaldub spirituaalsus loomulikult erinevalt. Kuulan erinevates olukordades oma südame häält ja selle kohta ei saa küsida, et miks ma seda teen või end usaldan. Mina usun väikestes märkidesse, saatuse õppetundidesse ja elu seaduspäradesse, samuti muigan alati kui pean end uskmatuks nimetama. Usk on nii lai mõiste, et seda defineerida näib esialgu võimatu ja teisalt - kas peakski. Olen jõudnud järeldusele, et igaüks siiski usub midagi ja see rasketel hetkedel kellegi poole pöördumine ei ole ainus märk. Usutakse soovide täitumisse ja loodetakse pisikestesse

imedesse. Eestlase usk voolab meil siiani kuskil sügaval hinges ja me ei peagi sellest kellelegi rääkima. Jätamegi selle tibatillukeseks rahvussaladuseks nagu ta on, kuid kindlasti tasub nii maausust kui taarausust rohkem lugeda ja ehk ka rääkida.

Sellegipoolest palusin erinevas vanuses põhikooli õpilastel defineerida iseenda jaoks usku kui nähtust ja püüda oma uskumisi mõtestada. Nii mõnigi vastus võttis mind põlvist nõrgaks ja pani suunurgad kõrvuni tõusma. Minu küsitlemistest tuleb välja ka see, et eesti noortel on raske end usu koha pealt avada ja nii mõnigi leiab, et tegu on millegi sügavalt sisemise ja isikliku, täpselt nagu ma ka ise arvasin. Jõuluajale kohaselt olid paljud vastused küsimusele, mida usutakse, enamasti päkapikud ja jõuluvana, kuid mõeldi ka palju kaugemale.

Kuidas siis mõtestavad enda jaoks lahti mõiste 'usk' lapsed ja noored?

Maria-Ly, 4. klass:

„Kui keegi inimene ei usu millessegi, siis võib elu mõte ära kaduda.“

7. klassi õpilane:

„Ma usun mingisuguseid kõrgemaid vägesid ja kindlasti on kusagil kõrgemal jumalad, kes meid siia maale on saatnud, aga mingit kindlat jumalat mina ei kummarda. Minu jaoks ei tähenda usk eriti midagi ja arvan, et see kas usk on inimese jaoks tähtis või mitte, seda otsustab inimene ise, kui tähtsale kohale ta usu enda jaoks tõstab. Selles elus on minu ülesandeks saada kogemusi ja ELADA.“

8. klassi õpilane:

„Mittemillessegi uskumist ei ole olemas. Kõik inimesed usuvad millessegi. Kui sa ei usu Jumalasse, siis usud sa kindlasti endasse ning endasse uskumine on kõige tähtsam usk.“

7. klassi õpilane:

„Inimesed usuvad tahtega ja nii kuidas on nende iseloom kujunenud. See võib väljenduda tunnetes või tegudes. Usk on elus väga tähtis. Usk aitab elada, suhelda, tegutseda jne. Usk on osa elust, alati. Igasse väiksemassegi asja kuulub usk, isegi kui sa seda kohe ei märka on usk vältimatu asi. Usk on tunne ja iga elusolendiga kaasa sündinud.“

Daimon, 4. klass:

„Usk ei ole tähtis, sest sellest võib tulla maailmasõda.“

7. klassi õpilane:

„Mina usun teadusesse, kuna teadusel on kõige loogilisemad vastused ja tõestused. Inimesed usuvad oma meelte ja südamega, osad inimesed näiteks ei usu midagi enne kui on ise kuulnud/näinud ja südamega uskumine on lihtsalt usaldus.“

Mia, 4. klass:

„Usutakse oma mõttega ja kujutlusvõimega. Usk on see, kui inimesed on millessegi kiindunud, kui nad usuvad millessegi, siis nad arvavad, et nii ongi. Mina usun imedesse, näiteks jõuluimedesse ja ebareaalsetesse asjadesse.“

Briana, 4. klass:

„Mina usun armastusse esimesest silmapilgust. Natuke kummitusi ka.“

Rohkem ei olegi vaja öelda.

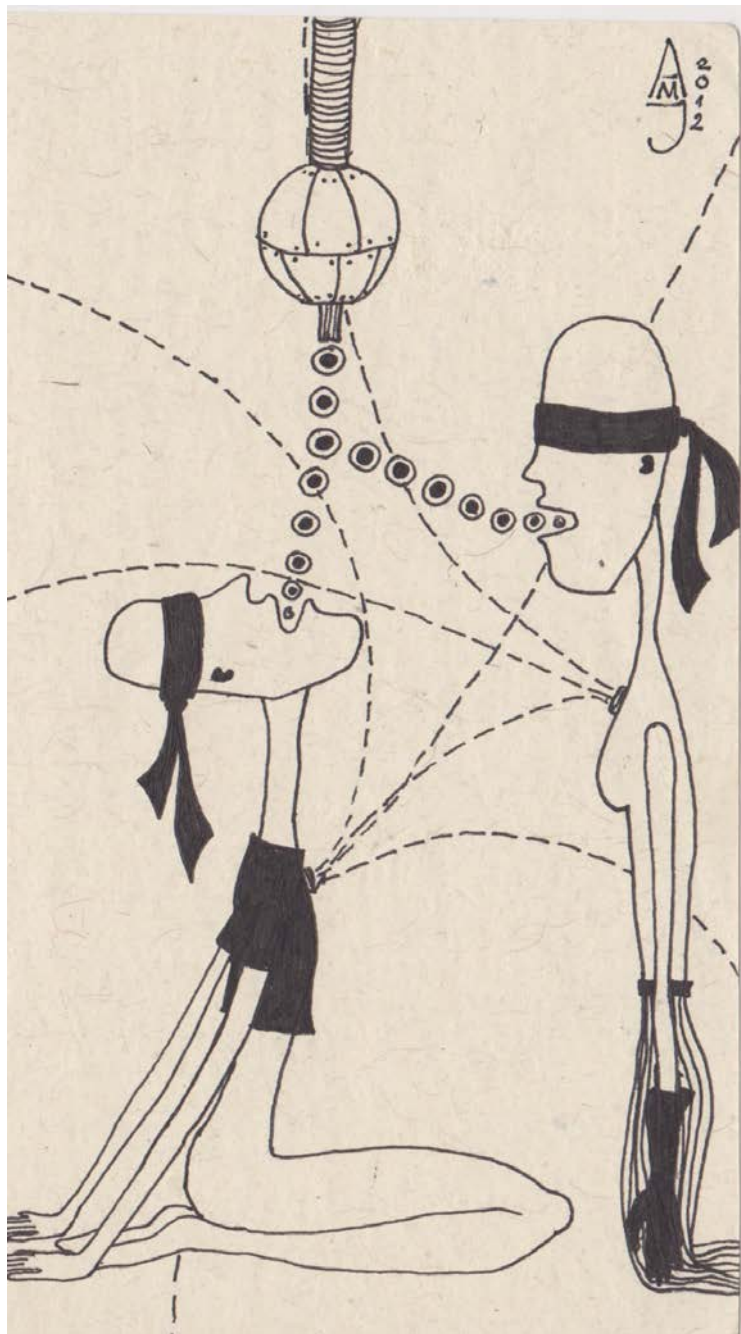
Anna Leena Neering, 11.d

Looming

Eelmise numbriloomingunurgale saime igati positiivset vastukaja. Ja mis seal ka imestada – meie hulgas on noored, kes on tõeliselt tasemel ning toimetajateni on jõudnud seekord väga suur kogus töid – neid kõiki ei ole meil aga piiratud ruumi tõttu võimalik avaldada, niiet siia parime kõige silmatorkavamad.

Suured tänud kõigile, kes seekord panustasid – ja järgmises numbris näeme!

I

Õhk on niiske ja meid ümbritseb kõrge kasvuga segamets.
Linnulaul on troopiline ja meie kõrva paitab kose kohin.
Olen jalgupidi vees ja pean ennast natuke segaseks.
Oled selja taga ja oma ihuga mind toetad. Kas tohin

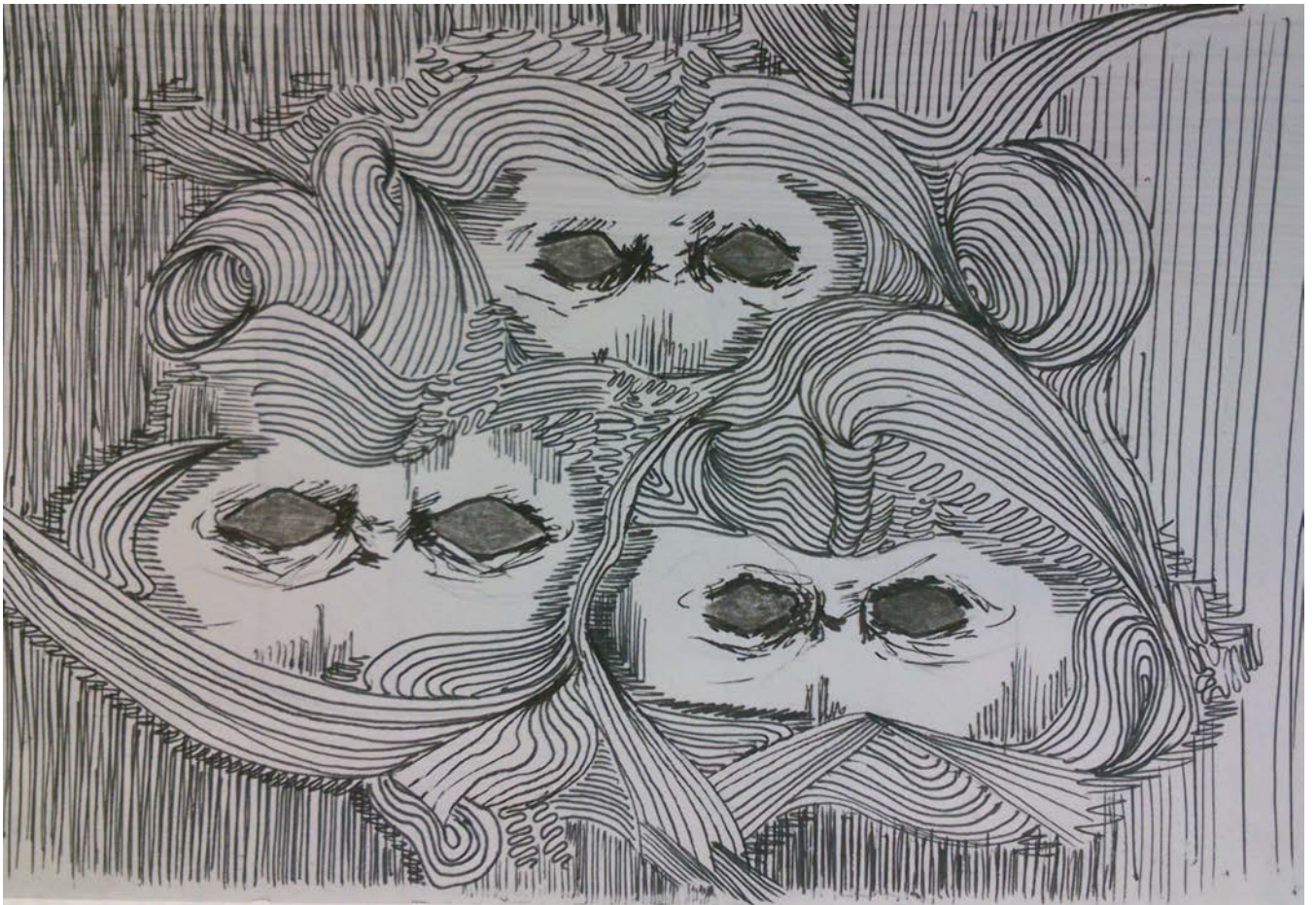
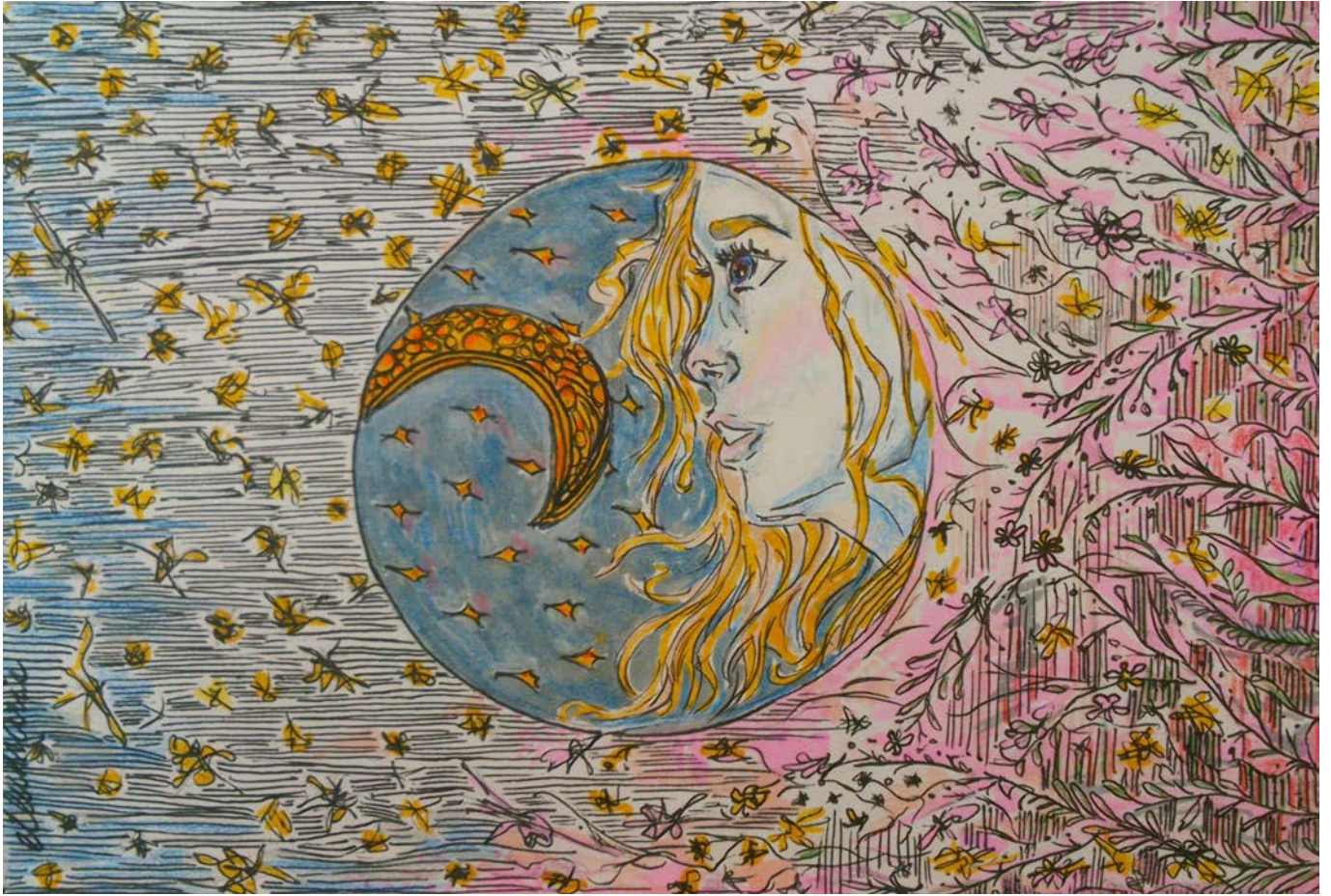
näha, milline ilu peitub selle puudutuse taga?
Pöörata ennast ümber, tänada sind.
Lubada sulle "Kui pärast seda magad
ja avad silmad, näed sa taas mind."

Ootamas Sind madalas vees,
ei miski mu ihu katmas.
Meenutad, kuidas kõik see eelmine kord kees:
kose kohin, troopilise linnu laul, meie ihud üksteist katmas.

Sa oled ka vist läinud natuke segaseks
Sa ei pea seda enam labaseks
Kuidas koos saame higiseks.
Nimetan seda armastuseks.

Karl Jakob Bartels

Maailmas valitseb saatuse ning inimene saab õnnelik olla vaid siis, kui ta allub saatusele

Igal inimesel on saatuse, nii öeldakse. Kas pidada saatuseks sündmuste jada, mis kujundab inimese elu või on iga inimese saatuse kusagil kõrgemalt poolt ette määratud? Mitte keegi ei tea õiget vastust. Materialistid ei tunnista mingit ettemääratust, idealistid on veendunud vastupidises. Räägitakse õnnelikust ja õnnestusest, kuid kõik on suhteline. Üks peab õnnestuseks juba väikest ebaõnnestumist, teine oskab aga õnne näha pisiasjades. Kas õnneliku saatuse ja õnnelik olemise vahele saab alati tõmmata võrdusmärgi? Kas traagiline saatuse tähendab, et inimesel pole võimalik õnne tunda? Meie saatuse määrab aeg, kuhu sünnime. Läbi sajandite on inimesed pidanud kannatama nii sõdade, vaesuse, haiguste käes. Meie esivanematel tuli leib lauale raske tööga ja õnnele mõtlemiseks ilmselt eriti palju aega ei jäänud. Võib-olla olid nad õnnelikud mõnel üürikesel puhkehetkel, kui tööd tehtud või jaaniõhtul, külakiige juures tantsides või jõuluõhtul kirikus küünlaid vaadates. Nad olid oma saatusega leppinud, nad ei osanudki muud tahta ja küllap olid nad omamoodi ka rahul ja õnnelikud. Eelmistel sajanditel aitas inimesel hingerahu saavutada ka usk jumalasse. Usklikud teadsid, et kuskil on keegi, kes nende eest hoolitseb ja kõik, mis nende elus juhtub, on jumala poolt ette määratud. Seega polnud põhjustki selle vastu astuda või midagi muud tahta. Ka keskkond, kuhu inimene sünnib, määrab ära inimese saatuse. Rikka riigi siniverelisel alamal on märksa enam võimalusi kogeda õnnelikku saatust võrreldes kusagil vaese riigi agulis sündinud inimlapsega. Kuid ka siin ei saa tõmmata otsest võrdusmärki. Me kõik oleme kuulnud printsess Dianast, kellele näiliselt olid saatuse poolt antud kõik eeldused – ilu, rikkus, positsioon, kuid kes kunagi tõeliselt õnnelik ei olnud. Ei olnud sellepärast, et ei suutnud kohaneda ega leppida. Rikkus ei asendanud talle armastust, ilu ei kaalunud üles tõeliste sõprade puudumist, positsioon, tundus ja rahva imetus ei olnud tähtsamad sellest, et tal tuli oma tõelisi tundeid alla surudes elada kuningakoja kitsastes

raamides. Tema ei suutnud leppida oma saatusega, vaid tahtis seda ise kujundada, sest oli veendunud, et tõeliselt õnnelik on ta vaid oma reeglite järgi elades. Kuid ta maksis selle eest ka oma eluga. Kolmandaks määrab inimese saatuse vaimne ja füüsiline potentsiaal, mille ta sündides kaasa saab. Vaimse puudega inimene ei saa kunagi raketiteadlaseks, liikumisvõimetust ei saa baleriini. Niisugustele inimestele oleks juba sünnihetkest ette määratud kurb ja traagiline saatuse. Kuid jalutust võib saada piisava vaimse potentsiaali korral hea IT-spetsialist, kelle elu on täisväärtuslik, kes suudab end teostada ja elada õnnelikuna. Seda muidugi juhul kui ta end ei haletse ja suudab unustada selle, et saatuse on talle andnud võrreldes teistega viletsama stardipositsiooni.

Nüüd jõuaksimegi juba selleni, et isegi siis, kui on mingid välised jõud, mis meie saatust määravad, teeb inimene enamiku oma valikuid ikkagi ise. Sellest, kui targalt ta neid teeb, sõltub tema saatuse. Seega, ükskõik kuidas elu läheb, kui tunnistada oma valikud endi silmis õigeteks ja ainuvõimalikeks, siis ollaksegi õnnelik. Kui süüdistada oma elu ebaõnnes teisi, olusid ja juhuseid, siis tekitab see vaid kibestumist ja rahulolematust. Seega ükskõik, mis aega või oludesse on inimene sündinud, võib ta ikkagi õnnelik olla. Kõik oleneb tema suhtumisest. Õnnelik olemine on inimese otsus. Elada tuleb olevikus, mineviku taaka ei tohi endaga kaasas kanda. Süüdistamine ei aita, aitab teadmine – kui saatusel ongi rasked katsumused varuks, siis neist tuleb üle olla, leppida maailma ja iseendaga.

*Filosoofia essee,
Heleriin Veeber, 11.a*

5 ÄÄRMISELT meeldivat nähtust 32. KK-s:

- * Koolitöötajad võtavad tihti kooli kaasa koeri,
keda maja peal näeme
ja kellega mängida saame.
- * Koolikella jooksul jõuab muretult ka
esimeselt korruselt neljandale joosta
- * Teistest koolidest külla tulnud õpilased on vaimustuses
meie õpetajatest. Olete küll vinged, jah!
- * Võime meie koolile anda parimate
aplauside tiitli – alati nii soe ja vali...
- * Neljapäeviti saab esimeselt korruselt
maailma parimaid kooke!

Pisuke jõuluplaylist

The Pretenders – 200 Miles
Over The Rhine – Darlin (Christmas is
comin')
Coldplay – Have Yourself A Merry Little
Christmas
Greg Lake – I Believe In Father
Christmas
Band Aid – Do They Know It's Christmas
Train – Shake Up Christmas
Nat King Cole – The Christmas Song
Cliff Richard – Mistletoe and Wine

ja veel:

The Drifters - Ald Lang Noel
Bobby Sherman - Jingle Bell Rock
Dean Martin - White Christmas
Dean Martin - The Christmas Blue
Nat King Cole - God Rest Ye Merry
Gentlemen
Ann Philips - The First Noel
Rosemary Clooney - The Little Drummer
Boy

Jõuluball 2015 "Paradiis ja põrgu"

Ühel mitte nii talvisel neljapäeval, 17. detsembril, toimus meie kauaoodatud gümnaasiumi jõuluball. Teemaks oli ballil see kord „Paradiis & Põrgu“ - imeline võimalus tantsupõrandal oma sisemised inglid ja deemonid välja lasta. Üheskoos lõbusalt aega veedetud sai üle kolme tunni.

Balliks valmistumisega alustati juba pea kooliaasta algusest - koogimüügid, koosolekud ja kõikvõimalik planeerimine. On tõesti armas, kuidas ühe õhtu nimel juba varasemalt nii suurt vaeva nähakse. Siinkohal tänaksingi tublisid koogiküpsetajaid ja müüjaid, olete suure töö ära teinud! Eraldi mainimist vajab kindlasti Merigani imeline juustukook, mis meid maitsetemaailma täiesti uuele tasandile viis. Viimasel nädalal tegeleti vahetundides ka aktiivse piletimüügiga ning 16. detsembril võis tunnis olles näha eriti armsat nähtust – klassi astusid ingel, saatan ning nende vahele siiras poisike, kes meid üheskoos ballile kutsusid.

Kui kätte jõudis tähtis päev, olid kõigi korraldajate käed-jalad juba hommikul tööd täis. Kes tegeles dekoratsioonidega, kes paigaldas tehnikat, kes hoolitses toidu eest. Kooli valdas mõnus toimekas meeleolu. Oli tunda, et õhtul on midagi suurt toimumas. Päev veeres õhtusse ning nagu võluvael oli meie tagasihoidlikust aulast saanud kaunis põrgu ja paradiisi kohtumispaik.

Saali kõndides oli mu esimeseks mõtteks: „Oh, nad said sellega jälle nii hästi hakkama.“ Ruum oli tõesti imekaunis – ühel pool punakas valguses põrgu ning teisel sinaka valgusega taevas. Atmosfäär oli väga muinasjutuline. Peagi kuulutasid õhtujuhid Brent Pere ja Elisabeth Seepa balli avatuks – seda muidugi avavalsiga. Terve õhtu tantsutas meid ansambel „Kuumad Piparkoogid“,

milles teeb kaasa meie oma Mart Kaasik. Mängiti nii hoogsamaid laule kui ka rahulikke ballaade. Pikka toidulauda katsid maitsvad suupisted. Teatriklassis seisis kaunis fotonurgake, kus 10.C klassi õpilased kõikidest soovijatest pilte tegid.

Õhtu tegid veelgi lõbusamaks vaheesinejad, seltskonnamängud ja ühistantsud. Saime üksteist jälle veidi rohkem tundma õppida ja siiani ehk võõraste inimestega koos tantsu lõua. Meile esinesid ka tohutult

andekad noored peotantsijad, 11.b klass oma glamuurse playboxi kavaga ja kartmatu Greg-Robin Al-Touby võimsa tuleetendusega. Nagu meie koolile kohane, saatis kõiki esitusi suur ja soe aplaus.

Välja oli pandud ka mitu erinevat tiitlit. Hääletada sai parima põrgulise, parima paradiisikostüümi, parima tantsupaari ning ballikuninga ja ballikuninganna poolt. Tiitlid jagunesid järgmiselt:

Ülimalt võimsa kostüümiga sai parimaks põrguliseks valitud Banda Ho. Parima kostüümi auhind kuulub temale

juba kolmandat aastat ning seda igati põhjendatult.

Parima paradiisi kostüümi tiitli sai Norbert Metstak.

Parimaks tantsupaariks valiti Mauri Liiv ja Henri Särekanno.

Ballikuningaks oli selle korral õpetaja Tõnis Veelmaa ja ballikuningannaks alati võluv Kertu Sõerd.

Peale tiitlite väljakuulutamist toodi välja suured koogid ning kuningas ja kuninganna lõikasid koogi kenasti üheskoos lahti nagu kord ja kohus. Veel viimased ampsud, viimased tantsud ning peagi hakkaski aeg otsa saama.

Minu jaoks üks balli toredamaid hetki on alati see, kus me kõik kaunites kleitides neid otsustame kingad nurka visata ja südamest tantsida. Tõesti muusikat nautida – sellel on mõnusalt vabasav mõju. Usun, et paljud meist tundsid seda täna.

Aitäh, armas gümnaasium, järjekordse imelise õhtu eest. Veel üks näide meie kooli aktivistide võimekusest ja pühendumisest. Teiega jalga keerutada oli tõesti tore! Järgmise korrani!

Kristiine Eliise Kadakas
11.d

1A klassi õpilaste jõululuule

MARLEEN

Tuppa tõime kuusepuu,
sest kätte jõudnud jõulukuu.
Kuusel ripub ilus käbi,
kahjuks jõulud varsti läbi.

TAURI

Lumeootus

Vaatan aknast, ootan lund,
läheb mööda mõni tund,
ja siis juhtub jõuluime
olen saanud oma lume

SANDRA PÕLDMAA

Jõuluootus

Väljas sajab laia lund,
mul ei tule enam und.
Jõulukuuse tuppa toome,
kauneid ehteid talle loome.

Piparkooke valmistame,
siis veel ära kaunistame.
Kauneid jõule soovime,
ja head me olla proovime.

LISANNA TOOMIK

Talv

õues sajab laia lund,
karu magab talveund.
Lapsed lumes hullavad,
suurest rõõmust möllavad.

MARTIN OTS

Päkapikul usin töö.
Peale tööd ta kommi sööb.
Sussi sisse kommi peidab,
pärast magama ta heidab.

VIKTORIA GRÜNGERG

Taevas särab kuu,
kätte jõudis jõulukuu
Ringi sibab päkapikk
ise alla meetri pikk.
Päkapikk jäi tukkuma
mis siis juhtus nukuga?
Seda uuris laps koos Mupoga.

LIISBETH

Jõuluvana trilla-tralla,
tahtis mäe pealt lasta alla.
Kaasa võttis suure kelgu,
mäe peal ootas: „Lund nüüd tulgu!“

RIIN

Päkapikud õpivad,
kuidas kinke pakkida.
Õpetaja tahvli ees,
meie sõber jõulumees

KERMO KALLIS

Lumeootus

Lumi katab maad,
kõik on valge taas.
Lumemehel kaelas sall,
lapsel käes on lumepall.